

فصل ششم

رنگ آمیزی میکروارگانیسم‌ها

هدف‌های رفتاری: در پایان این فصل، فرآگیر باید بتواند:

- ۱- گسترشی تهیه و آن را رنگ آمیزی نماید و باکتری‌ها را زیر میکروسکوپ مورد مشاهده قرار دهد.
- ۲- تئوری رنگ آمیزی و اهمیت آن را بیان نماید.
- ۳- یک نوع رنگ آمیزی ساده را انجام دهد.
- ۴- یک نوع رنگ آمیزی تشخیصی انجام دهد.

۶- رنگ آمیزی میکروارگانیسم‌ها

۱-۶- اهمیت رنگ آمیزی باکتری‌ها

مورفولوژی باکتری‌ها را به دو طریق می‌توان مورد بررسی قرار داد:

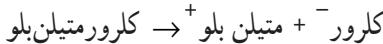
- ۱- به وسیله‌ی مشاهده‌ی موجودات زنده و بدون رنگ آمیزی.
- ۲- به وسیله‌ی مشاهده‌ی سلول‌های مرده و رنگ شده با مواد رنگی.

باکتری‌های زنده بی‌رنگ‌اند، و تضاد کافی با آبی که در آن معلق هستند ندارند و در نتیجه خوب دیده نمی‌شوند. رنگ آمیزی موجودات باعث می‌شود که بین آن‌ها و محیط اطرافشان تضاد رنگی حاصل شود و بدین طریق بهتر دیده بشونند. همینطور بعضی از رنگ‌هایی که بکار می‌روند، می‌توانند ساختمان‌های داخلی سلول را که به‌طور طبیعی غیرقابل روئی هستند، مشخص کنند. اگر چه باکتری‌ها با محیط اطرافشان اختلاف زیادی نشان نمی‌دهند، ولی از نظر شیمیابی از محیط خود متفاوت هستند. این اختلاف شیمیابی ما را در تشخیص باکتری‌ها به وسیله‌ی رنگ آمیزی توانا می‌سازد، زیرا رنگ یا ماده به‌طور معمول با سلول باکتری واکنش ایجاد می‌کند، در حالی که روی زمینه لام اثری

ندارد. بنابراین، مزایای اصلی رنگ‌آمیزی عبارت است از ۱- ایجاد تضاد بین میکرووارگانیسم‌ها و زمینه‌ی آن‌ها، که در نتیجه باعث تمایز اشکال مختلف می‌شود. ۲- امکان بررسی ساختمان‌های داخلی سلول باکتری‌ها، مثل دیواره‌ی سلولی، واکوئول^۱، یا ضمائم هسته^۲ را فراهم می‌نماید. ۳- به باکتری‌شناس امکان می‌دهد که از درشت‌نمایی بیشتر استفاده کند.

۶-۲- تئوری رنگ‌آمیزی

برای درک این که یک ماده رنگی سلول باکتری‌ها را رنگ می‌کند، ابتدا باید بدانید که یک ماده‌ی رنگی چیست. مواد رنگی اغلب املاحی هستند که یکی از یون‌های آن‌ها رنگی است یک ملح یا نمک ترکیبی است که از یک یون با بار الکتریکی مثبت و یک یون با بار الکتریکی منفی تشکیل شده است ماده رنگی ساده متیلن‌بلو در حقیقت ملح کلورورمتیلن‌بلو می‌باشد که تجزیه آن به شرح ذیل است

قسمت رنگی این ماده در یون مثبت متیلن‌بلو قرار دارد. سلول باکتری‌ها هنگامی که در محیطی قرار بگیرد که دارای pH حدود خنثی باشد - که به طور معمول چنین است -، دارای بار الکتریکی منفی مختص‌ری خواهد بود. سلول باکتری با بار الکتریکی منفی با یون متیلن‌بلو با بار الکتریکی مثبت ترکیب شده و در نتیجه سلول رنگ می‌شود. در حقیقت تفاوت بار الکتریکی است که باعث گرایش بین ماده رنگی و سلول باکتری می‌شود.

۶-۳- روش‌های رنگ‌آمیزی

امروزه تعداد زیادی مواد رنگی در اختیار باکتری‌شناسان است که به اشکال متفاوت در روش‌های رنگ‌آمیزی اصلی به کار می‌روند.

(الف) رنگ‌آمیزی‌های ساده: شامل رنگ‌آمیزی با مواد رنگی قلیایی، مواد رنگی اسیدی و موادرنگی خنثی می‌باشد

۱- رنگ‌های اسیدی: رنگ‌هایی هستند که قسمت رنگی آن‌ها (کروموفور) دارای بار منفی می‌باشد و با قسمت‌هایی از سلول که بار مثبت دارند مثل پروتئین‌ها ترکیب می‌شوند مثل اسید پیکریک و نیگروزین و فوشین اسیدی

۲- رنگ‌های قلیایی: قسمت رنگی (کروموفور) این گروه دارای بار مثبت می‌باشد و با

قسمت‌هایی از سلول که بار منفی دارند مثل اسیدهای نوکلئیک ترکیب می‌شوند از این گروه می‌توان به کرستال ویوله (بنفسن)، متیلن بلو سافرانین و فوشین بازی اشاره کرد.

۳- رنگ‌های خنثی: رنگ‌هایی هستند که قسمت رنگی آن‌ها قادر بار الکتریکی می‌باشد و با

قسمت‌های بدون بار الکتریکی سلول مثل چربیها، ترکیب می‌شوند مثل سودان سیاه

ب) رنگ آمیزی‌های تشخیصی^۱: شامل رنگ آمیزی گرم^۲ و رنگ آمیزی اسید فست^۳

— طرز تهیه و تثبیت باکتری‌ها برای رنگ آمیزی

پیش از رنگ آمیزی باید باکتری‌هایی را که می‌خواهید مورد بررسی قرار دهید تثبیت کنید، یعنی آن‌ها را به لام شیشه‌ای که باید رنگ شود بچسبانید. اگر یک نمونه تثبیت نشده باشد لایه‌ی سلولی در حین عملیات مربوط به رنگ آمیزی شسته شده، از بین خواهد رفت. روشهی که در این آزمایش ذکر می‌شود، خلی معمول است و به عنوان کار اولیه در پیشتر روش‌های رنگ آمیزی باکتری‌ها بکار می‌رود. در این آزمایش، از حرارت برای کشتن و چسباندن سلول‌ها به لام استفاده می‌شود.

۱- با یک سوزن کشت حلقه‌ای، یک قطره کوچک از هر کدام از کشت‌های موردنظر را برداشته و روی لام‌های جداگانه تمیز قرار دهید لازم است لام‌ها تمیز باشد. روشهی که برای تمیز کردن پیشنهاد می‌شود عبارتست از (الف) یک قطره گزیلول (xylol) روی سطح لام قرار دهید. ب) به کمک کاغذ مخصوص عدسی یا پارچه آن را پاک کنید. ج) لام تمیز شده را از میان شعله چرا غ عبور داده و بگذارید تا سرد شود. یا اگر نمونه از روی محیط جامد برداشته می‌شود، یک قطره کوچک آب روی لام گذاشته، آن را با یک تکه کشت باکتری به‌طور کامل مخلوط کنید.

۲- قطره روی لام را گسترد و پخش کنید تا یک لایه‌ی نازک و یکنواخت تشکیل شود. توجه داشته باشید که اگر گستره کلفت باشد شمارش را دچار اشکال می‌کند.

۳- مقداری بزاق را در یک لوله آزمایش استریل جمع‌آوری کنید. به کمک یک حلقه استریل یک حلقه از آن را روی لام تمیز قرار داده، آن را گسترد کنید، تا یک لایه نازک را تشکیل بدهد.

۴- لام‌ها را در هوا و یا با نگهداشتن در قسمت بالای شعله گاز خشک کنید.

۵- هنگامی که لایه‌های میکروبی خشک شد، لام را سه بار از درون شعله گاز عبور دهید. به‌طوری که قسمت لایه‌ی میکروبی به طرف بالا باشد. توجه کنید که گرمای زیاد باعث تغییر شکل ساختمان طبیعی میکروارگانیسم‌های رنگ شده خواهد شد. اگر لام گرم شده را پشت دست قرار دهیم، باید گرمای آن حس شود ولی داغ و سوزنده نباشد. منظور از تثبیت عبارتست از کشتن میکروارگانیسم‌ها،

۱- یک قطره آب استریل بر روی لام تمیز شده قرار دهد.

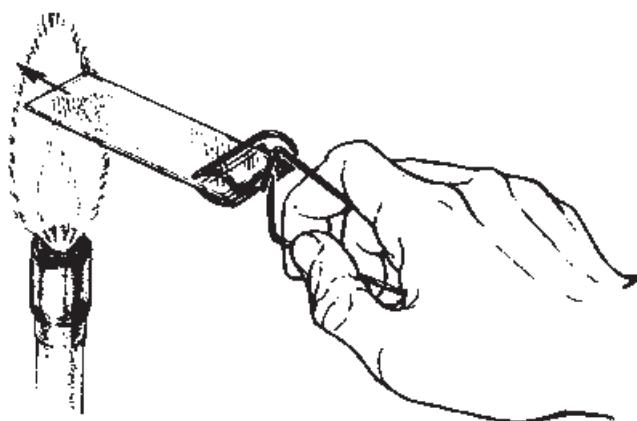
۲- یک قطره از کشت میکروبی را به آن اضافه کنید.

۳- قطره را با ضخامت کم در سطح لام پخش کنید.

۴- آن را در هوا خشک کنید.

۵- آن را با سه بار گزرادن از روی شعله ثبیت کنید.

شکل ۱-۶- تهیه گستردگی و ثبیت میکروارگانیسم ها برای رنگ آمیزی

انعقاد پروتوبلاسم سلول‌ها، و همینطور که گفته شد، چسباندن آن‌ها به لام. یک عامل تثبیت کننده مناسب، ساختمان‌های سلول را به همان شکل و موقعیت ویژه خود بدون اینکه ایجاد تغییرات (ساختمان‌هایی که در سلول زنده وجود ندارد) بکند حفظ می‌نماید. به طور معمول برای تثبیت از روش گرم کردن ملایم استفاده می‌شود، ولی از عوامل الکل و مواد شیمیایی دیگر هم می‌توان استفاده کرد.

۱-۳-۶- رنگ‌آمیزی‌های ساده

(الف) رنگ‌آمیزی با رنگ‌های قلیایی: رنگ‌آمیزی با رنگ‌های قلیایی متیلن‌بلو، کریستال ویوله^۱ و کربول‌فوشین^۲ حدود ۳۰ تا ۶۰ ثانیه وقت لازم دارد. کریستال ویوله دارای قدرت واکنش پیشر است و به طور معمول برای رنگ کردن احتیاج به حدود ۱۰ ثانیه وقت دارد. کربول فوشن که مخلوطی از فوشن و فلن است رنگ قویتری می‌باشد و به طور معمول ۵ ثانیه وقت لازم دارد. قدرت واکنش کربول فوشن آنقدر بالاست که ممکن است به دلیل زیاد رنگ کردن مشکلاتی ایجاد کند، به ویژه در نمونه‌هایی که حاوی مقدار زیادی مواد و عناصر آلی باشند.

ب) مراحل رنگ‌آمیزی:

۱- لام‌هایی را که در قسمت اول آزمایش تثبیت کردید روی صفحه سیمی مخصوص رنگ‌آمیزی که روی ظرف مخصوص مایعات زائد است قرار دهید.

۲- هریک از لایه‌های میکروبی تثبیت شده را با تقریباً ۵ قطره از یکی از رنگ‌ها آغشته کرده، بگذارید تا با گذشت زمان رنگ‌آمیزی انجام شود، در مورد متیلن‌بلو، ۳۰ ثانیه، کریستال ویوله، ۱۰ ثانیه، و کربول فوشن ۵ ثانیه.

۳- نمونه‌های رنگ شده را با آب فشان شستشو دهید.

۴- لام‌هارا بین کاغذ آب‌خشک کن بدون وارد کردن فشار روی لامل با در هوای بالای شعله خشک کنید.

۵- نمونه‌های رنگ شده را زیر میکروسکوپ گذاشته و با عدسی روغنی ایمرسیون مشاهده کرده، از یک میدان میکروسکوپی خوب، اسکال میکروبی را رسم کنید. اگر گسترش‌های میکروبی کلفت تهیه کرده باشید، در این مرحله مشخص خواهد شد. در لایه‌های میکروبی کلفت توده‌ای از مواد رنگ شده دیده می‌شود که ممکن است در آن تعدادی هم سلول جدا و منفرد وجود داشته باشد. تفاوت‌های مشخص مربوط به اندازه سلول‌ها، شکل و ترتیب آن‌ها را به دقت مورد ملاحظه قرار دهید. در بزار رنگ شده انواع زیاد و گوناگونی سلول دیده می‌شود. چندین نوع باکتری و قارچ،

سلول‌های ابی‌تلیال^۱، ذرات بزاقی، و گلوبول‌های سفید خون، بیشتر بار الکتریکی یک باکتری (یا یک پروتئین) مربوط به اسیدی بودن محیط است اگر اسیدیته کاهش پیدا کند (بالا رفتن pH) بار الکتریکی منفی سلول افزایش یافته، و در نتیجه گرایش آن به رنگ‌های قلیایی قویتر می‌شود. در مورد رنگ‌های اسیدی، عکس این مطلب صادق است. بنابراین رنگ‌های قلیایی در pH‌های پایین و رنگ‌های اسیدی در pH‌های بالا دارای قدرت رنگ آمیزی ضعیفی هستند.

فکر کنید و پاسخ دهید:

آیا می‌توانید بگویید که تمام باکتری‌های جداسده کشت خالص هستند؟

۲-۳-۶- روش‌های رنگ آمیزی تشخیصی^۲ : اساس رنگ آمیزی‌های ساده بر این حقیقت بنا شده است که سلول باکتری‌ها از نظر شیمیایی از محیط اطرافشان متفاوت است و بنابراین می‌توانند پس از رنگ آمیزی از محیط خود متمایز شوند. خود میکرووارگانیسم‌ها هم دارای اختلافات شیمیایی و فیزیکی هستند و بدین طریق در مقابل یک روش رنگ آمیزی معین واکنش‌های متفاوتی نشان می‌دهند. این اصلی است که براساس آن رنگ آمیزی‌های تشخیصی بنا شده است. بنابراین رنگ آمیزی تشخیصی روشی است که با آن انواع باکتری‌ها را می‌توانیم مشخص کنیم.

(الف) رنگ آمیزی گرم^۳ : رنگ آمیزی گرم که بیشتر از هر روش دیگری در باکتریولوژی به کار می‌رود رنگ آمیزی تشخیصی است. با به کار بردن این روش می‌توان باکتری‌ها را به دو گروه تقسیم کرد : گرم مثبت و گرم منفی.

تصویر می‌شود که این تمايز رنگی مربوط به اختلاف لایه‌ی سطحی یا دیواره‌ی سلولی این دو نوع می‌باشد. به طور کلی میکرو ارگانیسم‌های گرم مثبت و گرم منفی در مقابل بسیاری از عوامل فیزیکی و شیمیایی واکنش‌های مختلفی نشان می‌دهند. در رنگ آمیزی گرم چهار محلول مختلف مورد نیاز است. یک رنگ قلیایی، یک دندانه^۴ یک عامل رنگ بر^۵ و یک رنگ دوم. درباره رنگ قلیایی بحث شده است. دندانه ماده‌ای است که گرایش یا جذب ماده رنگی را به سلول افزایش می‌دهد، یعنی به شکلی، تثبیت رنگ را در روی سلول تسهیل می‌کند. اسیدها، قلیایی‌ها، املاح معدنی و ید را می‌توان به عنوان دندانه مثال زد. سلولی که روی آن ریخته شده دندانه بیشتر و بهتر رنگ می‌شود.

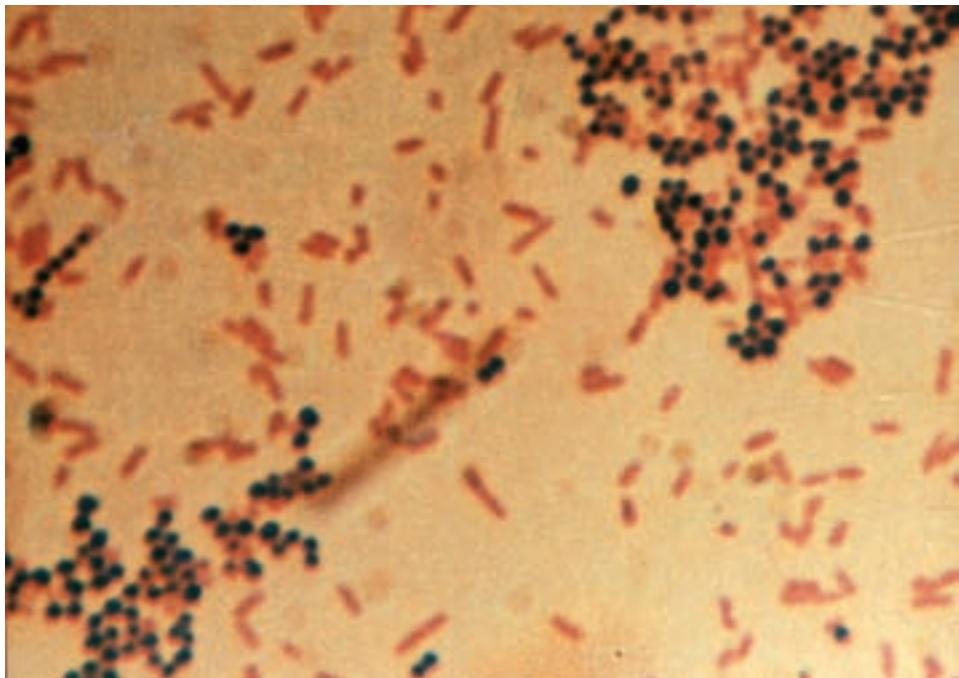
۱-Epithelial

۲-Differential Staining

۳-Gram Stain

۴-Mordant

۵-Decolorizing Agent

شکل ۲-۶- رنگ آمیزی گرم. باکتری‌های گرم مثبت به رنگ بخش یا ارغوانی و باکتری‌های گرم منفی به رنگ صورتی

همین طور بعد از به کاربردن دندانه شستن و از بین بردن رنگ دشوارتر است. عامل رنگ‌بر، همان طور که از اسمش معلوم است، ماده‌ای است که رنگ را از یک سلول رنگ شده خارج می‌کند. بعضی از سلول‌های رنگ‌شده راحت‌تر از سلول‌های دیگر بی‌رنگ می‌شوند. در رنگ آمیزی گرم و در سایر روش‌های رنگ آمیزی تشخیصی از این تفاوت در میزان بی‌رنگ شدن استفاده کرده، انواع مختلف باکتری‌ها از یکدیگر متمایز می‌کنیم. رنگ دوم، یک ماده رنگی قلیابی است که از نظر رنگ با ماده رنگی اولیه متفاوت است. منظور از به کارگیری رنگ دوم عبارتست از رنگ کردن سلول‌های بی‌رنگ شده به وسیله‌ی رنگی که با رنگ اولیه متفاوت است. میکرو ارگانیسم‌هایی که رنگ اولیه خود را از دست نداده‌اند رنگ قلیابی اولیه را نگه می‌دارند و آن‌هایی که رنگ خود را از دست داده‌اند رنگ دوم را جذب می‌کنند. رنگ آمیزی گرم در مرحله اول عبارتست از رنگ شدن سلول‌ها با یک رنگ قلیابی. این عمل با مجاور کردن سلول‌های رنگ شده با یک دندانه مثل ید، دنبال می‌شود. سپس سلول‌ها را با یک ماده رنگ‌بر مثل الکل مجاور می‌کنند. سلول‌هایی که بعد از رنگ‌بری، رنگ قلیابی خود را حفظ کنند گرم مثبت خوانده می‌شوند و آن‌هایی که بی‌رنگ شده‌اند گرم منفی هستند که

می‌توانند با رنگ دوم که از رنگ اول متفاوت است دوباره رنگ شوند.

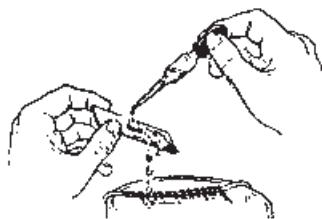
روش کار:

- ۱- گستره مخلوط باکتری‌های گرم مثبت و گرم منفی را تهیه کنید. این گستره‌ها را به کمک حرارت تثبیت کنید.
- ۲- گستره‌ها را به مدت ۳۰ ثانیه با کریستال ویوله رنگ کنید.
- ۳- گستره‌ها را با آب فشان بشویید.
- ۴- به گستره‌ی آماده شده ید اضافه کنید، بگذارید تا ۳۰ ثانیه مانده و اثر کند.
- ۵- گستره‌ها را با آب فشان بشویید.
- ۶- گستره‌ها را به وسیله‌ی الكل ۹۵٪ بی‌رنگ کنید. برای بی‌رنگ کردن یک گسترش نازک ۱۰ تا ۲۰ ثانیه کافی است، بعد از گذشت زمان مناسب، قطرات الكلی که از لام خارج می‌شود بی‌رنگ خواهد بود.
- ۷- گستره‌ها را با آب فشان بشویید.
- ۸- گستره‌ها را با فوشین یا سافرانین به مدت ۲۰ تا ۳۰ ثانیه رنگ کنید.
- ۹- گستره‌ها را با آب فشان شسته و خشک کنید.
- ۱۰- روی هر یک از گستره‌ها یک قطره روغن سدر^۱ بریزید و آن را با عدسی با بزرگنمایی مشاهده کنید.

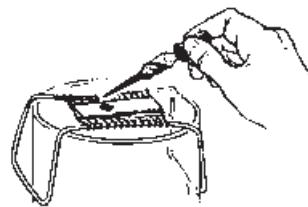
شکل میکروب‌ها را رسم کنید. در هر مرحله از این روش چه اتفاقی حادث می‌شود؟ اگر بعد از هر مرحله، سلول‌های گرم مثبت و گرم منفی را بررسی کنیم، می‌توانیم نتایجی را که در جدول ۶-۱ خلاصه شده است ملاحظه کنیم. برای بحث درباره اساس تمایز بین باکتری‌های گرم مثبت و گرم منفی، همینطور برای شناختن فرضیاتی که مکانیسم واکنش گرم را تشریح می‌کنند، به یک کتاب درسی یا مقاله‌ای درباره سیتوولوژی میکروبی مراجعه کنید.

روش کار:

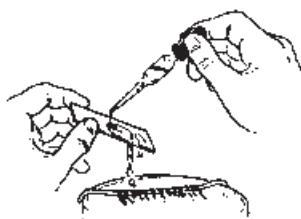
گستره‌ای مخلوط از باکتری‌های گرم مثبت و منفی تهیه کرده، آن را فیکس نموده و برابر شکل رنگ‌آمیزی آن را کامل کنید.

۲—آن را با آب بشویید.

۱—گستره را با کریستال ویوله به مدت حدود ۳۰ ثانیه رنگ کنید.

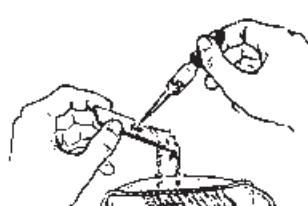
۴—آن را با آب بشویید.

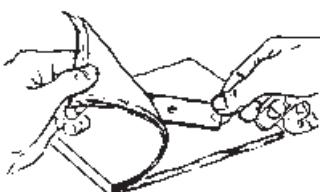
۳—گستره را با محلول ید گرم به مدت حدود ۳۰ ثانیه پوشانید.

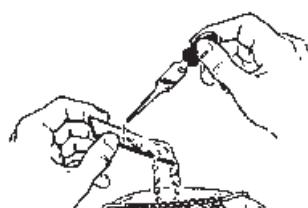
۶—گستره را با رنگ متفاوت سافرانین به مدت حدود ۲۰ ثانیه رنگ کنید.

۵—گستره را به مدت ۲۰ تا ۳۰ ثانیه با الکل ۹۵٪ بی رنگ کنید.

۸—گستره را خشک کنید.

۷—آن را با آب بشویید.

شكل ۳—۶—مراحل رنگ آمیزی گرم

جدول ۱-۶- مراحل رنگ آمیزی گرم

مرحله	روش کار	نتایج حاصل	گرم منفی	گرم مثبت
رنگ اولیه	کریستال ویوله به مدت ۳۰ ثانیه	به رنگ بنش ارغوانی	به رنگ بنش ارغوانی	
دندانه	ید به مدت ۳۰ ثانیه	رنگ بنش ارغوانی با قیمانده	رنگ بنش ارغوانی با قیمانده	رنگ بنش ارغوانی با قیمانده
رنگ بری	الکل اتیلیک %۹۵ به مدت ۱۰ تا ۳۰ ثانیه	رنگ بنش ارغوانی با قیمانده	رنگ بنش ارغوانی با قیمانده	رنگ بنش ارغوانی با قیمانده
رنگ دوم	سافرانین به مدت ۲۰ تا ۳۰ ثانیه	رنگ سرخ		

فرکنید و پاسخ دهید:

- ۱- آیا می‌توان رنگ اولیه و رنگ دوم را تغییر داد؟
- ۲- اگر ید را با سایر عوامل اکسید کننده عوض کنید چه تغییراتی حاصل خواهد شد؟
- ۳- آیا الکل های دیگر نیز به خوبی الکل اتیلیک می‌توانند به عنوان عوامل رنگ بر به کار روند؟
- ۴- اثر pH روی واکنش گرم چیست؟

ب) رنگ آمیزی اسید فست^۱: رنگ آمیزی اسید فست، رنگ آمیزی تشخیصی است که میزان و درجه مقاومت سلول های رنگ شده را در برابر رنگ بری اسیدها تعیین می کند. خاصیت مقاومت در برابر اسیدها در بعضی مایکروبакتریوم ها^۲ و اکتینومیست ها^۳ بستگی به مقدار زیادی لیپید دارد که در آن ها موجود است. برای رنگ آمیزی این باکتری ها حرارت و رنگی که دارای گرایش قوی به سلول این باکتری ها دارد مورد نیاز است. این باکتری ها، بعد از یک بار رنگ شدن، به دشواری ممکن است بی رنگ شوند. در این روش از کربول فوشین گرم برای رنگ آمیزی، و از محلول اسید - الکل به عنوان عامل بی رنگ کننده استفاده و بعد هم رنگ آمیزی دوم سلول باکتری ها عملی می شود. باکتری های اسید فست، کنتر از سایر میکرووار گانیسم ها، در برابر اسید - الکل بی رنگ شده، بعد از رنگ آمیزی دوم، رنگ اولیه

۱- Acid fast stain

۲- Mycobacterium

۳- Actinomycete

خود را حفظ می کنند. این رنگ آمیزی در درجه اول برای تشخیص و بررسی بیماری هایی که به وسیله‌ی میکروب‌های اسید فست، مثل سل و جذام تولید می شود، مورد استفاده قرار می گیرد. همین طور این روش به عنوان یک رنگ آمیزی تشخیصی، در مورد تعدادی از میکروبها ساپروفیت^۱ و بی آزار اسید فست هم بکار می رود.

روش کار:

- ۱- یک گستره میکروبی شامل مخلوطی از کشت‌های مایکوباتریوم و اشریشیا تهیه کنید.
- ۲- گستره را در هوا خشک کرده، با حرارت تثبیت کنید.
- ۳- در حدود ۱/۵ سانتیمتر آب در یک ظرف کوچک ریخته، آن را بجوش آورید، یک صفحه سیمی روی لبه ظرف قرار داده، لام میکروبی را روی این صفحه بگذارد.
- ۴- گستره را به مدت ۵ تا ۱۰ دقیقه با کربول فوشن رنگ کنید، بدین شکل که ابتدا یک تکه کوچک کاغذ خشک کن یا پارچه حوله‌ای روی گستره گذاشته، آن را با ماده‌ی رنگی پوشانید. توجه کنید که در حین رنگ آمیزی، نگذارید گستره خشک شود. از زیاد شدن ماده رنگی روی گستره جلوگیری کنید.
- ۵- نمونه را با آب بشویید.
- ۶- نمونه را با اسیدالکل (الکل اتیلیک ۹۵٪ حاوی اسیدنیتریک ۲/۵٪) به مدت ۱۰ تا ۳۰ ثانیه بی رنگ کنید.
- ۷- نمونه را با آب بشویید.
- ۸- رنگ آمیزی دوم را با متیلن بلو به مدت ۳۰ ثانیه انجام دهید. (بدون حرارت)
- ۹- نمونه را با آب شسته، با کاغذ خشک کن بدون وارد کردن فشار خشک کنید.
- ۱۰- نمونه را با عدسی روغنی ایمرسیون ملاحظه کرده، اشکال میکروبی را رسم کنید. با بکار بردن روش رنگ آمیزی اسید فست، خلط یک بیمار مسلول را که در اتوکلاو قرار داده اید (به وسیله‌ی بخار و زیر فشار استریل شده است) رنگ آمیزی کنید. برای تهیه‌ی گستره میکروبی، خلط را در بین دو لام گذاشته و با فشار، یک لایه‌ی نازک میکروبی ایجاد کنید. بعد از رنگ آمیزی، به جستجوی میکروب‌های اسید فست پردازید دقت کنید که از نظر ظاهر چه اختلافی بین آن‌ها و سایر میکروارگانیسم‌های خلط وجود دارد. میکروارگانیسم‌های اسید فست، با اسیدالکل بی رنگ نمی شوند و به رنگ قرمز دیده می شوند. سایر میکروبها به رنگ آبی خواهند بود.

۳-۶-رنگ آمیزی ساختمان‌های سلولی: برای به دست آوردن تضادی که در دیدن ساختمان‌های مختلف سلول باکتری‌ها به وسیله‌ی میکروسکوپ نوری ضروری است، باید روش‌های رنگ آمیزی مخصوصی را به کار برد این آزمایش بعضی از رنگ آمیزی‌های ساختمانی را نشان می‌دهد.

روش کار:

(الف) رنگ آمیزی اندوسپور^۱: انواع جنس باسیلوس^۲ و کلستریدیوم‌ها^۳ در برابر عوامل نامساعد تبدیل به شکل اندوسپور خوانده می‌شود. اندوسپور برخلاف سلول جوان به وجود آورنده‌ی آن، دارای جسم بسیار مقاوم است و می‌تواند، به مدتی طولانی، حتی در محیطی که به دلیل درجه حرارت بالا یا مواد شیمیایی سمی نامساعد شده است، زنده بماند. اندوسپور در برابر رنگ آمیزی مقاومت شان می‌دهد و بعد از یک بار رنگ شدن هم به سختی رنگ خود را از دست داده، یا رنگ زمینه را می‌پذیرد. از این خاصیت برای نمایش میکروسکوپی اندوسپورها استفاده شده است. در شرایط معمولی اندوسپور باکتری‌ها با میکروسکوپ الکترونی قابل مشاهده است که تصویر آن در شکل ۴-۶ نمایش داده شده است. دو روش رنگ آمیزی در اینجا ذکر می‌شود :

۱- روش دورنر^۴: در روش دورنر، از کربول فوشین گرم برای نفوذ به اندوسپور مقاوم استفاده می‌شود. نیگروزین هم به عنوان عامل بی‌رنگ کننده و هم به عنوان رنگ منفی گستره بکار رود. بعد از رنگ آمیزی با این روش، اندوسپورها به رنگ قرمز و قسمت‌های جوان سلول‌ها به صورت بی‌رنگ در یک زمینه‌ی تیره دیده می‌شوند. مراحل رنگ آمیزی به شرح زیر است :

۱-۵ قطره آب استریل در دو لوله‌ی آزمایش ریخته، در این دو لوله دو سوسپانسیون غلیظ از باسیلوس سرئوس^۵ و کلستریدیوم اسپوروزنس^۶ بسازید.

۲- به دو سوسپانسیون میکروبی به مقدار مساوی کربول فوشین بیفزایید.

۳- رنگ آمیزی را به مدت ۱۰ دقیقه در حمام آب جوش انجام دهید.

۴- نمونه‌ها را با عدسی شیئی ایمرسیون مشاهده کرده، شکل آن‌ها را بکشید.

۲- روش شافر و فولتون^۷: در روش رنگ آمیزی شافر و فولتون از رنگ گرم سبز مالاشیت^۸ به عنوان رنگ قوی که بعد از شستشو از اندوسپور جدا نمی‌شود و از سافرانین به عنوان رنگ دوم استفاده می‌شود. بنابراین اندوسپور به رنگ سبز درمی‌آید ولی بقیه سلول‌ها (یا سلول بدون اندوسپور) به رنگ قرمز کمرنگ خواهد بود.

۱- Endospore

۲- Bacillus

۳- Clostridium

۴- Dorner

۵- Bacillus cereus

۶- Cl.Sporogenes

۷- Schaeffer and fulton

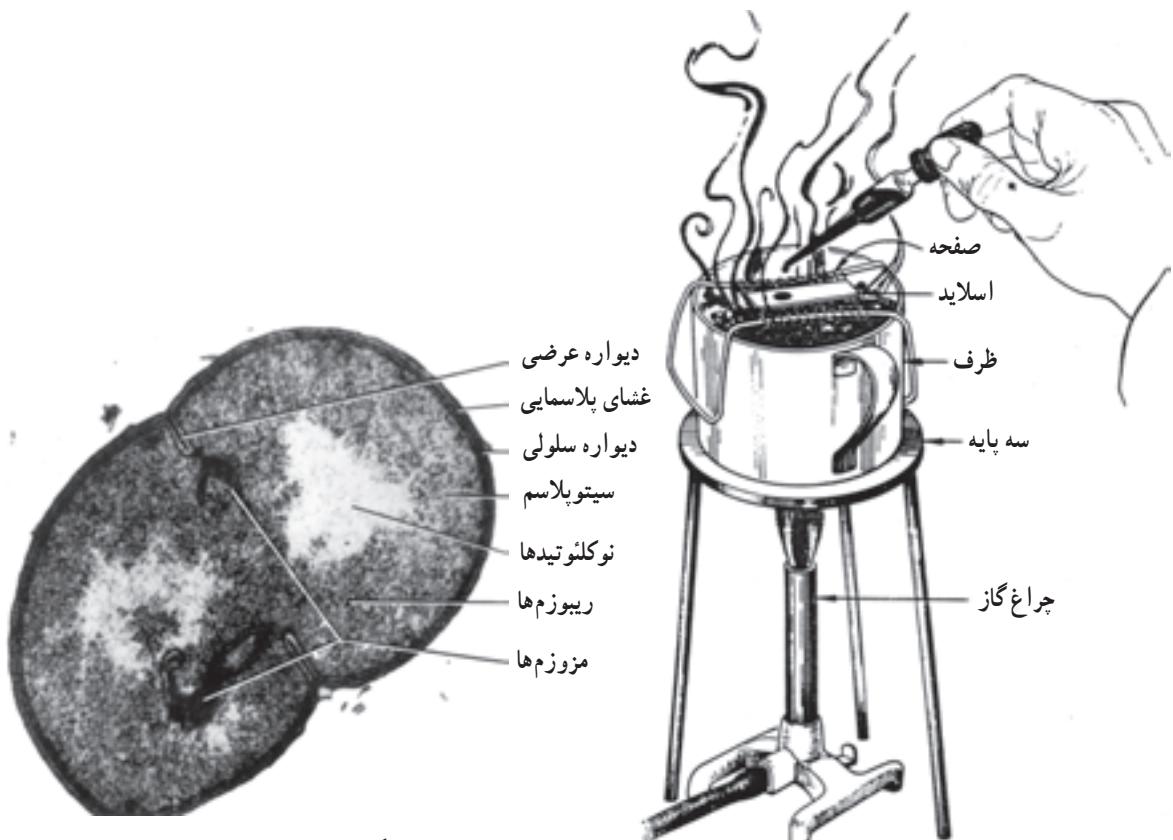
۸- Malachite green

شکل ۴-۶

- روش رنگ آمیزی با رنگ سبز مالاشیت:

- ۱- گستره باسیلوس سرئوس یا کلستریدیوم اسپوروزنس را تهیه کرده، گستره‌ها را در هوا خشک کنید و آن‌ها را با حرارت ثابت نمایید.
- ۲- لام‌ها را روی پایه‌ی مخصوص رنگ آمیزی که روی ظرف آب جوش قرار دارد بگذارید.
- ۳- گستره‌ها را با قطعات کوچک کاغذ خشک کن پوشانده، و با سبز مالاشیت آغشته کنید تا به صورت اشباع درآمده (محلول آبی ۰.۵٪) و حرارت دادن را به مدت ۵ دقیقه ادامه دهید.
- ۴- گستره‌ها را با آب بشویید.
- ۵- رنگ آمیزی را به مدت ۳۰ ثانیه با سافرانین به عنوان رنگ دوم انجام دهید.
- ۶- گستره‌ها را با آب شسته، با خشک کن خشک کنید.
- ۷- گستره‌ها را با عدسی شبیئی روغنی ایمرسیون مشاهده کرده، شکل آن‌ها را بکشید. برای دیدن اندوسپور بدون رنگ آمیزی می‌توان از میکروسکوپ فازکنتراست استفاده کرد که در

شکل ۵-۶

شکل ۵-۶- بخار دادن به لام در حین رنگ آمیزی اسپور باکتری ها

این مورد اندوسپور به صورت یک ساختمان سفید کلفت در داخل سلول دیده می شود. اگر میکروسکوپ فاز کنتراست در دسترس باشد، اندوسپورهای کشت باسیلوس سرئوس و کلستریدیوم اسپوروژنس را زیر آن مشاهده کنید. (شکل ۵-۶ حرارت دادن لام را در حین رنگ آمیزی اسپور باکتری ها نشان می دهد).

برای مطالعه

ب) رنگ آمیزی دیواره سلولی^۱: به دلیل نازکی و مقاومت در برابر رنگ آمیزی، دیواره سلولی سخت باکتری های حقیقی را به طور طبیعی به سختی می توان از بقیه قسمت های سلول تشخیص داد اما این قسمت با میکروسکوپ الکترونی به راحتی قابل مشاهده است که تصویر آن در شکل ۵-۶ نمایش داده شده است. به

هرحال، با به کار بردن بعضی دندانه‌ها امکان رنگ آمیزی و دیدن این ساختمان امکان‌پذیر است. برای مثال، با مجاور کردن دیواره‌ی سلولی با یک عامل کاتیون سطحی، می‌توان آن را، دارای بار الکتریکی مثبت کرد، که بعد این ساختمان می‌تواند با یک رنگ اسیدی رنگ آمیزی شود، سیتوپلاسم بار الکتریکی منفی خود را حفظ کرده، می‌تواند به وسیله‌ی یک رنگ قلیابی متضاد رنگ آمیزی شود. نمونه‌ای را که برای نشان دادن رنگ آمیزی دیواره‌ی سلولی برایتان تهیه شده است به وسیله‌ی عدسی شیئی روغنی ایمرسیون میکروسکوپ نوری خود مشاهده کنید. توجه کنید که برای دیدن این رنگ آمیزی نورپردازی دقیق ضروری است.

برای این آزمایش با استعمال ستیل پیریدینیوم کلراید^۱ دیواره‌ی سلولی دارای بار

شكل ۷-۶— تازک باکتری‌ها که با رنگ آمیزی مشخص گردیده است.

الکتریکی مثبت شده است، که این ماده در آب به صورت کاتیون ستیل پیریدینیوم با بار الکتریکی مثبت و یون کلرور با بار الکتریکی منفی تجزیه شده است. در نتیجه جذب کاتیون ستیل پیریدینیوم، سطح، یا دیواره، سلول باکتری دارای بار الکتریکی مثبت شده است. سپس دیواره با رنگ اسیدی کنگو^۲ به رنگ قرمز و سیتوپلاسم با رنگ متیلن بلو^۳

به رنگ آبی رنگ آمیزی می‌شوند.

ج) رنگ آمیزی تازک^۱: ابعاد تازک باکتری‌ها کمتر از حد بزرگ‌نمایی میکروسکوپ نوری است. بنابراین تا قبل از استفاده از میکروسکوپ الکترونی، رؤیت مستقیم این ساختمان‌ها غیرممکن بود، ولی به هر حال با روش‌های رنگ آمیزی مخصوص یعنی با پوشاندن سطح تازک‌ها با یک دندانه (رسوب دادن نمک‌های مختلف) و بدین طرق افزایش ابعاد قابل رؤیت آن‌ها، می‌توان تازک‌ها را در حدود درشت‌نمایی میکروسکوپ نوری قرار داد.

آزمایش: رنگ آمیزی تازک باکتری‌ها

مواد مورد نیاز:

۱- کشت ۲۴- ۱۸ ساعته با سیلوس سابتیلیس^۲ در محیط کشت نوترینت آگار که به صورت شیبدار کشت داده شده است.

۲- الکل اتیلیک٪ ۹۵

۳- رنگ تازک لیفسون (Liefson's) محلول A، B و C

۴- محلول متیلن بلو

۵- لوله‌های آزمایش استریل

۶- محلول تمیزکننده بی‌کرومات

۷- لوله‌های دارای آب مقطر استریل

روش کار:

۱- ابتدا به مدت یک هفته لام‌های مورد استفاده برای رنگ آمیزی تازک را در محلول تمیزکننده بی‌کرومات قرار داده، بعد از طی مدت مذکور آن‌ها را با الکل ٪ ۹۵ شست و شو دهید و بگذارید خشک شود. (بدون پاک کردن)

سعی کنید در برداشتن لام‌های مزبور از محلول تمیزکننده، کناره‌های آن‌ها را بگیرید تا از آلوده و کنیف شدن سطح لام‌ها جلوگیری شود.

۲- مدت چند ثانیه لام را روی شعله‌ی چراغ الکلی به جلو و عقب حرکت دهید.

۳- بگذارید لام‌ها در هوای آزمایشگاه سرد شوند.

۴- درب لوله دارای کشت باکتری با سیلوس سابتیلیس را باز نموده، ۲-۳

میلی لیتر آب مقطر استریل روی سطح شیب دار محیط بریزید و بعد از بستن درب لوله با آرامی آن را نکان دهید.

۵- با پیپت استریل یک قطره از سطح بالای محلول (جایی که باکتری های متحرک فراوان هستند) برداشته، در یک طرف لام تزدیک یک لبه آن قرار دهید.

۶- با کمی شیب دادن به لام، اجازه دهید مواد قطره قطره به سمت دیگر لام جریان یابد. (ناحدی که در سطح لام پخش شود)

۷- بدون آن که با حرارت گسترش را ثابت کنید، بگذارید تا در هوای اتاق خشک شود.

۸- محلول های A، B و C لیفسون را به مقدار مساوی (هر کدام ۲ میلی لیتر) با یکدیگر مخلوط نموده، به وسیله‌ی پیپت استریل، یک قطره از مخلوط فوق را روی سطح گسترش قرار دهید و بگذارید به مدت ۱۰ دقیقه باقی بماند.

۹- بعد از گذشت مدت مزبور، بدون آن که رنگ های اضافه را دور بریزید، لام را زیر جریان ملایم آب معمولی گرفته، شست و شو دهید.

۱۰- رنگ متیلن بلو (درصد) را افزوده، بگذارید یک دقیقه باقی بماند.

۱۱- لام را زیر جریان ملایم آب معمولی شستشو داده، بگذارید تا در هوای آزمایشگاه خشک شود و سپس مورد مشاهده‌ی میکروسکوپی قرار دهید.

۱۲- تازکها را به رنگ قرمز و سلول باکتری را به رنگ آبی خواهید دید.

د) رنگ آمیزی کپسول^۱: خیلی از باکتری ها به وسیله‌ی یک لایه‌ی صمغی با ضخامت‌های مختلف احاطه شده‌اند که به نام کپسول خوانده شده، نسبت به سلول باشد کمتری رنگ آمیزی می‌شوند چون اغلب اوقات کپسول‌ها به صورت یک محوطه‌ی رنگ شده در اطراف سلول‌های رنگ شده ظاهر می‌شوند، بنابراین می‌توانند با مواد خارجی رنگ نشده مثل محوطه خالی حاصل از مچاله و منقبض شدن سلول‌ها، اشتباه شوند، بنابراین برای نشان دادن کپسول‌ها مهم‌ترین روش رنگ آمیزی، روش رنگ آمیزی منفی است که مراحل آن در شکل ۲-۶ مشخص شده است. با کمک رنگ‌های منفی، نظری نیگروزین، می‌توانید نمونه‌هایی را برای مشخص کردن کپسول باکتری ها تهیه نمایید و با بکار بردن عدسی شیئی روغنی ایمرسیون میکروسکوپ نوری مشاهده کنید.

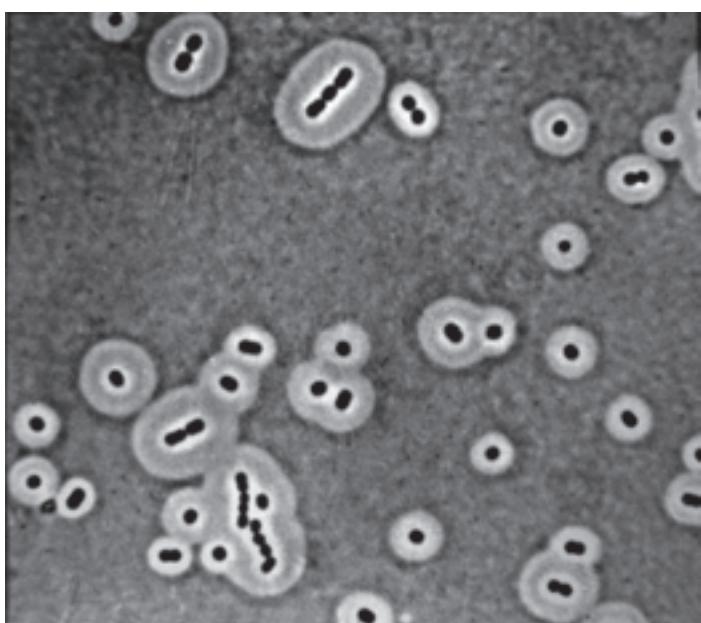
گاهی ممکن است کپسول‌ها با مواد روشن اطراف سلول باکتری اشتباه شوند. چنان‌که سطح روشن اطراف سلول‌ها ممکن است نشان دهنده‌ی کپسول نباشد ولی صرفاً رنگ آمیزی غیرصحیح و یا کم‌رنگ موجب چنین اشتباهی می‌شوند. به این جهت کپسول‌ها باید به طریقی رنگ شوند که به خوبی از سلول باکتری تمیز داده شوند. روش رنگ آمیزی کپسول باکتری‌ها:

مواد و لوازم مورد نیاز:

- ۱- کشت شب‌دار ۴۸ ساعته باکتری کلبسیلانومونیا^۱
- ۲- محلول یک درصد کریستال ویوله
- ۳- محلول ۲۰٪ سولفات مس

روش کار:

- ۱- از پرگنه کلبسیلانومونیا روی یک لام تمیز گستره تهیه نموده، بگذارید در هوای آزمایشگاه خشک شود.
- ۲- از حرارت دادن لام برای ثابت نمودن گستره خودداری نمایید.

شکل ۶-۸- کپسولهای رنگ شده در زیر میکروسکوپ معمولی

^۱- Klebsiela pneumoniae

۳- از محلول کریستال و بوله مقداری روی گستره ریخته، بگذارید مدت دو دقیقه باقی بماند.

۴- لام را با محلول ۲۰٪ سولفات مس شستشو داده، بگذارید در هوای آزمایشگاه خشک شود.

۵- لام را مورد مشاهده‌ی میکروسکوپی قرار دهید. سلول باکتری به رنگ آبی تیره و کپسول به رنگ آبی بنفس دیده می‌شود.

۶- رنگ آمیزی مواد ذخیره‌ای سلول باکتری: سلول میکروب‌ها، در مراحل مختلف رشد خود دارای مواد تهنشین یا گرانول‌هایی^۱ هستند که اغلب تصور می‌شود مواد ذخیره‌ای سلول باشند. یک منبع ساکاریدی که اغلب در سلول مخمرها و بعضی از سلول باکتری‌ها یافت می‌شود گلیکوزن است. به نظر می‌آید که این ماده شبیه کربوهیدرات ذخیره‌ای سلول حیوانات باشد، زیرا با یُد به رنگ قرمز مایل به قهوه‌ای درمی‌آید. منابع لیبیدی هم که مهم‌ترین آن‌ها اسید پلی- بتا- هیدروکسی بوتیریک^۲ است، در خیلی از باکتری‌ها وجود دارد. اگرچه این مواد را نمی‌توان با رنگ‌های معمولی به سهولت رنگ آمیزی کرد، ولی می‌توان آن‌ها را با رنگ‌های محلول در چربی نشان داد، که احتمالاً^۳ بدین طریق یک لایه‌ی لیبیدی اطراف این منابع رنگ می‌شوند. یکی از بهترین انواع این رنگ‌ها سودان‌سیاه ب^۴ می‌باشد. بعضی از منابع ذخیره‌ای باکتری‌ها را اغلب به نام ولوتین^۵ می‌خوانند که با رنگ‌های قلیایی به شدت رنگ آمیزی می‌شود. این مواد گرانول‌های پلی‌متا- فسفاتی^۶ هستند. (تصویر گرانول‌های ذخیره‌ای که به کمک میکروسکوپ الکترونی تهیه شده در شکل ۶-۹ به نمایش گذاشته شده است).

روش کار: (گلیکوزن)

- ۱- با به کار بردن سیم مخصوص تلقیح مقداری سلول مخمر ساکارومیسنس سرویسیه^۷ را به یک قطره آب که روی یک لام تمیز قرار دارد انتقال داده، بارامی آن را در آب مخلوط کنید تا یک سوسپانسیون حاصل شود.
- ۲- یک قطره یُد لوگل اضافه کرده، آن‌ها را به آرامی در روی لام مخلوط کنید.

۱- Granule

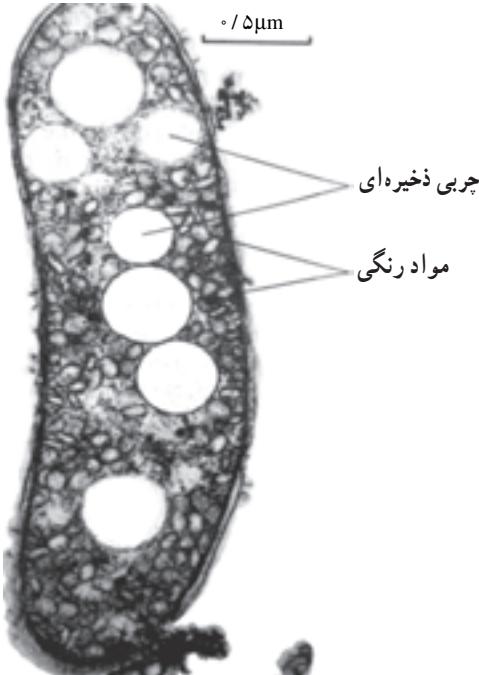
۲- poly Beta hydroxybutyric acid

۳- Sudan black - B

۴- Volutin

۵- Polymetaphosphate

۶- Saccharomyces cerevisiae

شکل ۶-۶— تصویر میکروسکوپ الکترونی اندوسپور

۳— یک لام روی نمونه گذاشته، آن را با عدسی شیئی روغنی ایمرسیون مشاهده کنید.

برای این آزمایش، محیط کشت باید اسیدی باشد. اگر کشت قلیابی است، قبل از افزودن ید آن را اسیدی کنید، بعضی از باکتری‌ها، مخصوصاً گروهی از باکتری‌های بی‌هوایی اسپوردار، حاوی کربوهیدرات‌ذخیره‌ای دیگری به نام یوزن^۱ یا گرانولوز^۲ هستند که باعث به رنگ آبی درمی‌آید. اسید پلی-بتا-هیدروکسمی بوتیریک.

۱— تعدادی سلول باسیلوس مگاتریوم^۳ را به یک قطره‌ی آب که در روی یک لام تمیز قرار دارد انتقال داده، مخلوط کنید.

۲— یک قطره محلول سودان سیاه ب اضافه کرده، مخلوط کنید.

۳— یک لام روی نمونه‌ی حاصل گذاشته، آن را با عدسی شیئی روغنی ایمرسیون مشاهده کنید.

۱—Iogen

۲—Granulose

۳—Bucillus megaterium

یادداشت: چون سلول‌ها باستثنای جدار اطراف پلی-بتا-هیدروکسی بوتیریک بی‌رنگ هستند، از این‌رو برای افزایش تضاد، مقدار نور را کاهش دهید.

ولوتین

۱- گستره‌ای از باسیلوس سرئوس تهیه کنید. بگذارید تا خشک شده، آن را با حرارت ثبیت کنید.

۲- یک قطره محلول آبی اسیدی شده متیلن‌بلو اضافه کنید.

۳- روی نمونه حاصل یک لامل گذاشته، آن را با اعدسی شیئی روغنی ایمرسیون مشاهده کنید.

بیشتر محتويات سلولی، مثل پروتئین‌ها، با رنگ‌های قلیایی فقط هنگامی رنگ می‌شوند که pH محیط اطرافشان بالاتر از نقطه‌ی ایزوالکتریک^۱ آن‌ها باشد. موادی که دارای نقطه‌ی ایزوالکتریک خیلی اسیدی هستند با یک رنگ قلیایی اسیدی شده (pH = ۲ - ۳) رنگ‌آمیزی می‌شوند. بنابراین، ولوتین که از مواد اسیدی تشکیل شده با یک رنگ قلیایی حتی در کمتر از pH ۴ هم رنگ می‌شود. ولوتین یک پلی‌فسفات است که ظاهراً در سنتز اسیدهای نوکلئیک و در تأمین انرژی سلول‌ها وارد عمل می‌شود.

۱- Isoelecteric Point

خودآزمایی

- ۱- اثر تغییردادن رنگ اول و دوم چیست؟ همین طور با حذف حرارت چه تغییری حاصل خواهد شد؟
- ۲- آیا میکروارگانیسم‌های اسید فست گرم مثبت و یا گرم منفی هستند؟
- ۳- مزایای رنگ‌آمیزی باکتری‌ها چیست؟
- ۴- انواع روش‌های رنگ‌آمیزی باکتری‌ها و رنگ‌های مورد استفاده در آن‌ها را بنویسید.
- ۵- منظور از ثبیت باکتری‌ها قبل از رنگ‌آمیزی چیست؟ از چه عواملی برای آن استفاده می‌شود؟
- ۶- روش ثبیت باکتری‌ها را بنویسید.
- ۷- رنگ‌های قلیابی و اسیدی هریک چگونه باعث رنگ‌آمیزی باکتری‌ها می‌شوند؟
- ۸- اساس رنگ‌آمیزی‌های تشخیصی چیست؟
- ۹- به طور خلاصه رنگ‌آمیزی گرم را شرح دهید.
- ۱۰- از رنگ‌آمیزی اسید فست به چه منظورهایی استفاده می‌شود؟
- ۱۱- برای رنگ‌آمیزی اندوسپور باکتری‌ها از چه روش‌ها و رنگ‌هایی می‌توان استفاده کرد؟